

Seksuel tortur af palæstinensiske fanger i israelske militærfængsler – En oversat op-tegnelse over overgreb

Kan du forestille dig at bede om en vens død? I går fortalte en ven fra Gaza mig, at det præcis er, hvad han gør. Ikke fordi hans ven er uhelbredeligt syg, men fordi han sidder i et israelsk militærfængsel og bliver tortureret så hårdt, at døden virker som en nåde. Som de fleste mennesker har jeg svært ved at tale om seksuel tortur – det er et grimt emne, vi instinktivt vender os væk fra. Men at vende sig væk er en del af problemet. Stilheden omkring, hvad palæstinensere udholder i disse fængsler, beskytter kun gerningsmændene. Derfor bryder jeg denne tavshed.

I årtier har palæstinensiske fanger beskrevet seksuel tortur og overgreb i israelske militærfængsler. Disse beretninger kommer fra mænd, kvinder og børn; fra Gaza, Vestbredden og Jerusalem; og fra hver æra af Israels tilbageholdelsespolitik siden 1967. Når overgreb sker kort før løsladelse, er de nogle gange blevet bekræftet af uafhængige læger eller dokumenteret af menneskerettighedsorganisationer som **B'Tselem**, **Amnesty International** og **FN**. I august 2024 erklærede FN-eksperter, at de havde modtaget *bekræftede rapporter om udbredt seksuelt overgreb og voldtægt* af palæstinensere i israelsk varetægt og kaldte det en del af et systematisk mønster.

Vestens medier har sjældent givet disse rapporter vedvarende opmærksomhed. Til sammenligning, da israelske embedsmænd hævdede massevoldtægt begået af Hamas den 7. oktober 2023 – påstande, som FN blev forhindret i at efterforske uafhængigt, og som ingen retsmedicinske beviser er blevet fremlagt for – var der omfattende dækning i vestlige medier, fremtrædende placering på forsider og fordømmelser fra statsledere.

Tilbageholdelse uden retssag

De fleste palæstinensere i israelske militærfængsler er ikke blevet dømt for nogen forbrydelse. Mange er ikke engang blevet anklaget. De holdes i **administrativ forvaring**, en bestemmelse fra kolonitiden, der tillader fængsling uden retssag, uden at se beviser, uden adgang til advokater og uden kontakt med familien. Det Internationale Røde Kors har fået nægtet adgang til faciliteter som **Sde Teiman**, **Megiddo** og andre **langt før oktober 2023**, hvilket fjerner en vigtig kanal for uafhængig overvågning.

De få sager, der når en militærdomstol, har en domfældelsesrate på over **99 %**. Mange tilbageholdte er under 18 år; nogle er børn. At kaste en sten i *retning* af en soldat, et køretøj eller et vagttårn – selv om det ikke rammer noget – kan føre til fængsling. I andre tilfælde, som tidligere fanger rapporterer, er "forseelsen" så vilkårlig som en soldats "modvilje mod dit ansigt".

Metoder til seksuel tortur

Vidnesbyrd indsamlet af B'Tselem, Amnesty International, FN, Læger for Menneskerettigheder-Israel og Den Offentlige Komité Mod Tortur i Israel afslører gentagne teknikker:

- **Tvungen nøgenhed og langvarig seksuel ydmygelse**, nogle gange foran andre fanger eller vagter.
- **Voldtægt med genstande**: knipler, stave, metalstænger og i ét tilfælde en brandslukningsslange.
- **Slag mod kønsorganer** med støvler, knipler eller hamre.
- **Elektriske stød til kønsorganer** under forhør.
- **Sodomi med hunde** og seksuelle trusler mod familiemedlemmer.

Disse overgreb er en del af et bredere regime af umenneskelig behandling: lænker, bind for øjnene, fratagelse af mad og hygiejne samt nægtelse af lægehjælp.

Casestudie: Vidnesbyrd fra Gaza

I august 2025 beskrev en ven i Gaza en samtale med en fange, der for nylig blev løsladt i en udveksling. Da han spurgte om en anden ven, der stadig var tilbageholdt, sagde manden: *“Bed til Allah om at tage hans sjæl – bed for hans død.”*

Han forklarede hvorfor. Fangen blev klædt nøgen. En soldat fjernede blækrøret fra en kuglepen, indsatte den hule rør i hans penis og slog på det med en træhammer. Denne metode forårsager ubeskrivelig smerte, sandsynligvis river urinrøret over og risikerer alvorlig indre blødning og infektion – men efterlader få eller ingen synlige ydre skader. Det er præcis den type tortur, der er designet til at undgå senere opdagelse af menneskerettighedsobservatører eller læger.

Den samme vidne beskrev, at han blev tvunget til at tisse og gøre sine afføringer i tøjet i to uger uden at skifte – en form for nedværdigelse, der skal fratage værdighed og håb.

Casestudie: Sde Teiman-voldtægtsvideoen fra 2024

I slutningen af juli 2024 viste den israelske tv-kanal 12 lækkede overvågningsoptagelser fra militærfængslet **Sde Teiman**. Videoen viste IDF-soldater, der gruppevoldtog en bundet palæstinensisk fange, mens en militærhund var til stede. Offeret led katastrofale skader – en **sprængt tarm, brækkede ribben og lungeskader** – og var indlagt i flere dage. Kort efter at være blevet returneret til Sde Teiman døde han under mistænkelige omstændigheder. Ingen efterforskning af hans død er blevet indledt.

Ti soldater blev anholdt efter lækket; fem blev anklaget i februar 2025. Anholdelserne udløste protester fra højreekstremister, herunder i Knesset. Likud-parlamentsmedlem **Hanoch Milwidsky** forsvarede soldaterne og sagde, at “hvis han er Nukhba [Hamás-elite], er alt legitimt.” Demonstranter stormede baserne Sde Teiman og Beit Lid og krævede soldaternes løsladelse, nogle åbenlyst opfordrende til “retten til at voldtage” palæstinensiske fanger.

Under politisk pres blev de mistænkte løsladt inden for uger. Hovedanklagede, **Meir Ben-Shitrit**, optrådte i israelske talkshows, hvor sympatiserende medier fremstillede ham som en helt snarere end en gerningsmand. Den mildhed, der blev vist over for de anklagede, og deres offentlige glorificering understregede fraværet af ansvar.

Konklusion

Seksuel tortur af palæstinensiske fanger er ikke en afvigelse – det er en del af et dokumenteret, årtier langt mønster i israelsk militær tilbageholdelse. Det sker inden for et system designet til at fratage fanger deres værdighed, nægte dem retlige midler og operere uden uafhængig kontrol. Røde Kors har i årevis været afskåret fra at besøge de værste faciliteter. Vestlige regeringer, der hævder at forsvare menneskerettigheder, har i vid udstrækning ignoreret disse forbrydelser, selv når de forstærker ubegrundede anklager, når det er politisk belejligt.

Videoen fra Sde Teiman var et sjældent stykke håndfast bevis, der bekræftede, hvad overlevende har sagt i generationer. Dens efterspil – protester for “retten til at voldtage”, parlamentarisk forsvar af gerningsmændene, offerets død uden efterforskning – viser et samfund, hvor sådanne handlinger ikke kun tolereres, men i nogle kredse fejres.

For de overlevende er arene varige, uanset om de er synlige eller skjulte. For dem, der dør, begravnes sandheden ofte med dem. Og for dem, der stadig er fængslet, er udsigten til retfærdighed lige så fjern som verdens opmærksomhed.

Udvalgte referencer og citater

B'Tselem – *Velkommen til helvede: Det israelske fængselssystem som et netværk af torturlejre* (5. august 2024)

“Disse vidnesbyrd indikerer en konsekvent politik med umenneskelige forhold og overgreb, herunder gentagen brug af seksuelt vold i varierende grad af alvor.”

Fuld rapport PDF

Amnesty International – *Israel skal stoppe masseindespærring uden kontakt og tortur af palæstinensere fra Gaza* (18. juli 2024)

“Palæstinensiske fanger er blevet udsat for tortur og anden mishandling, herunder seksuelt vold, i strid med det absolutte forbud mod sådanne handlinger under international lov.”

Rapportside

FN OHCHR – *Bekræftede rapporter om udbredt misbrug, seksuelt overgreb og voldtægt i israelsk varetægt* (5. august 2024)

“Vi har modtaget troværdige beretninger fra flere kilder, der beskriver seksuelt vold mod mænd og kvinder i varetægt18-4-2025 03:20:12 AM CEST System: varetægt, svarende til handlinger af tortur og krigsforbrydelser.”

FN-pressemeddelelse

Læger for Menneskerettigheder-Israel – *Tortur, sult og dødsfald i varetægt* (februar 2025)

“Mønstrene af overgreb omfatter seksuelt vold og nægtelse af lægehjælp, hvilket bidrager til forebyggelige dødsfald i tilbageholdelsesfaciliteter.”

PHRI-side